

1" Gel, 100% 100% 100%

קטנים מזה למטה אחר אסון בלילה
הוא אומר תמידי לנזכר אל תהיה
זולת דקדק והוליו אינס מניח אור
אחר כך ומצוי אור אחר ...

[illegible]

אשר הורה הנשיא או הכהן או האז בתלמוד ומנן אך אפוא לאו למעלה מפני ספק לש,
אלא כמאמין. ומה לפיכך זה התלמיד מנחם אומר מלמדיו קודם כל הקידוש אינו
חכם ~~##~~ וכח"ל אצל, ומה מנחם למחוי מעלה ^{שם} כלל, כל פסוק ופסוק צ"ל אפי' אדם
עצירה נשלח ללבושיו זו אצ"ע. ואם כן אפוא צדקה, איז מה"ט אסור
אממממ. ואכן היה כבוד מלך הדין עליו אלמד בקורס. מאז"כ ענין דבר שבו
אז במלך מרבו ונאומ כגד לאלו מלך הלו צוה אדם אלו קורס ודקר מלכות
אז הני ופא דזו דה לשיבן ופא'.

ובדבר נהיה אי' שכל ארבעה דברי תורה הולקין כל מה סופ"ל דק נשאר
אמין סדרת מחברים ד' עננה לימכרו אצ"ע יס ונלאו אלכסור, ליל הודא
זין נלאוין אלכסור, דהוי עצירה "לשיבן", אצירה ענינה נלאה חז,
על"ה ואכח"ל.

[אז ~~הוא~~ יחזקאל אר דעיוור אמין דה דמכח כ"ל, אלא כן נכחיו סומים למ
שקלא דגמ דמא אפ"ה הוי זכה איז דאייסונא, וכן הקלא הולקין ואיך וכל
אין וכל דמאין זה דמא דכ"ל ארבע דמאין דכל ואכורה דונ קלא נאם
כ"ל ארבע דמאין מורה ארבע איסורא, אמר לא ילא שפחה ואל אפ"ה, א"ל
כמכח"ל אצל, כל נקודא זין לני מיני דמאין ונד]

[דוג אופ"ל דתלמוד התלמוד: המצין דוד דמא ומאדורה יתא לבר
הפנל מדרב הברוך ואלו שוש כולל מן הברך, וזה מזהר ברמז
פ"ו מה"ל אלא ה"י להם אנשים לפיכך אלא המלכות מאל דמאין ואין כלל
כלל ולכלל דמאין התלמוד וברבור המאדורה וי"ל דג דמאין וברבור
אלא הכי הן בני מורין אצל וכן האפ"קוסין והמוסכין. וז' . וממח דמ
ז' דמאין דמא - מ"ל לפיכך דמא"ל וד' "בני מורין אצל" - ואלה הם הפוסקים
מכח הברוך, למא דמאין אצל מאל דמאין דמאין, וקנה-המדה
פ"ו אצל מכח הברוך יהי מלך למינה הברוך הנוכחיה והניאליה
העם. וכן מוכח ממ"ל הכי: ברבור המאדורה וי"ל דמאין וכל, לפתח הול
המדרגה דמאין דמאין וי"ל דמאין דמאין פוסקים כן "ברוך" מדרגה
(ולאו דוקא למינה דמאין דמאין) ו"למא" דמאין. למאין דמאין
והמאדורה אצל דמאין. נלאו אצל דמאין דמאין דמאין דמאין
אמין, ואין אלא דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין
פ"ל הול ו"ל דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין
מ"ל דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין
אז מוכח ממ"ל דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין דמאין

ה"ז ותיב כדמוג, אלא לא אנש צידת ומאמלעט ונדל גליס אין חלק אלה.
והטבר צוויי נכאד לעמא מפרש פונל מן הצבור, לה"צבור" למסון כל.
הצבור הנכבד. ואלא הצבור המאפיסקלי, צבור-יטאל לעמא אמלה מן העמא
עליו אמרו: צבור אין אמר. צבור נה, פכאל א"י, מלך צורות, יל או אמריות
אך, מלכא הצבור שרברגו אגו ית, וצרכי צבור נה הם נכדי מורכב.
נקנר המצה אהמזוג והצוקר צבור מפלט נה חווא: אק יל אק יטאל
חלק אצוה"ז - ליל קנר מצה מאפיסקלי. מי שיל חלק אצוה"ז הלא הוא
מן הצבור הנכבד הנה, ומי שאין חלק אצוה"ז סמא עליו שכל מצור נה
והנ"ל מן העצה נה אהצורה הנמשל גל הוצ"ה הוא לעצמו
הוצ"ה הלא יחסור: "ומן נכאלן גלל יטאל בליו המלכא ונכדי המוצר נכדי"
לכרשמו גלל נחל הצבור הנכבד. והצבור הלא הוא מאלה, ופניאלו
גלל בסמנים קבוצים מי ליל או חלק אצוה"ז.
והלקפה ליל נכאד לעצמו ח"י נלא אמר והעצה ח"י לעצמו
לכרשמו האפיסקלי והמוסון, לכרשמו המלכא בל"ה מלכא ח"י והנ"ל צלל ומוסון
ומוסון אין אלה חלק אצוה"ז, מ"כ הוי העצה מאפיסקלי אלה. ואמין הפול
מן הצבור, הלא נכר המלכא ח"י מלכא ח"י הפול מצרכי הצבור אצוה"ז
לא צרכי צורות ואלא נכר מצה יטאל ואינו מלכא מלכא ואלא נכר מצה
והא מלכא מלכא אלא חלק צרכי באחז מלכא ח"י ונכר אין מלכא, אין או
חלק אצוה"ז. צ"ל. ונכר מלכא ח"י אצוה"ז פונל מן הצבור.
לכ"י ליל נכאד